

JÓNASZ Józefów

NR 5 (51) MAJ 2015 ■ MIESIĘCZNIK PARAFII MATKI BOŻEJ CZĘSTOCHOWSKIEJ

**Papież
o małżeństwie
i rodzinie** ■ 8

SZKOŁA NOWEJ EWANGELIZACJI ■ 9

APARTAMENT. NIEZNANE FAKTY Z ŻYCIA JANA PAWŁA II ■ 15

Święty JAN NEPOMUCEN

– prezbiter
i męczennik

Jan Nepomucen urodził się około roku 1348 prawdopodobnie w czeskim Pomuku (obecnie Nepomuku).

Był notariuszem biskupa oraz proboszczem Pragi. Na studia został wysłany do Padwy. Ukończył je jako doktor prawa. Po powrocie do kraju został mianowany proboszczem, następnie kanonikiem, archidiakonem i wikariuszem generalnym.

W czasie trwającego sporu Władysława IV Luksemburczyka z arcybiskupem Pragi Jan Nepomucen, będąc wówczas mediatorem, został uwięziony przez króla i poddawany torturom. Po tych męczarniach wrzucono go do rzeki Wełtawy.

Ludowa legenda dodała do żywota Świętego, że kapłanowi przywiązano kamień młyński do szyi, który urwał się, a w tym momencie niezwykła jasność obudziła mieszkańców Pragi.

Kronika Tomasza Ebendorfera z Haselbach z roku 1450 mówi, że św. Jan zginął, ponieważ odmówił wyjawienia tajemnicy spowiedzi żony króla – królowej Zofii. Kult Jana rozwijali głównie Jezuici. Święty został beatyfikowany w roku 1721, a kanonizowany w 1729.

Podobnie jak język św. Antoniego w Padwie, tak też język św. Jana Nepomucena jest zachowany cało w artystycznym, osobnym relikwiarzu katedry praskiej.

Święty Jan jest patronem zakonu Jezuitów, Pragi, spowiedników, szczerzej spowiedzi, dobrej sławy i tonących oraz orędownikiem podczas powodzi.

W ikonografii Święty przedstawiany jest w stroju kapłańskim, w sutannie, rokicie, birecie. W jego rękę jest palma męczeńska. Niekiedy trzyma palec na ustach, jako symbol zachowanej tajemnicy. Jego atrybutami są: klucz, książka, kłódka, krzyż w ręce, zapieczętowany list, most, z którego został zrzucony, pieczęć, wieniec z pięciu gwiazd, wieniec z gwiazd – w środku napis TACUI – „milczałem”; woda, zamek.

W majowym numerze zajmujemy się między innymi wyzwaniami duszpasterskimi, jakie stoją przed naszą parafią i Kościołem. Takim wyzwaniem są niewątpliwie Światowe Dni Młodzieży, które odbędą się za rok w Krakowie. Warto już teraz rezerwować sobie czas oraz włączyć się w organizację tego wielkiego wydarzenia.

Uczestnikom spotkań w ramach „Seminarium Wiary” polecam tekst o Szkole Nowej Ewangelizacji, która działa w Otwocku. W Szkole uczestniczą także nasi parafianie.

W bieżącym numerze zajmujemy się również nauczaniem Kościoła o małżeństwie i rodzinie, które stale przypomina i głosi papież Franciszek. Kontynuujemy także temat niezdolności do podjęcia obowiązków małżeńskich.

Stale staramy się zmieniać i poruszać interesujące dla Państwa tematy. Wszelkie propozycje dotyczące naszego miesięcznika proszę przysyłać na adres e-mailowy redakcji.

■ SZYMON RUMAN

Spis treści

Spis czytań mszalnych	3
Kalendarium duszpasterskie	4
62 dzień krwiodawstwa w naszej parafii	5
„Musicie od siebie wymagać...”	6
Światowe Dni Młodzieży	7
Papież o małżeństwie i rodzinie.....	8
Szkola Nowej Ewangelizacji	9
Niezdolność do podjęcia istotnych obowiązków małżeńskich	10
Co to jest prawda?	13
Niezwykłe rozmowy z księdzem Janem	14
Apartament. Nieznane fakty z życia Jana Pawła II	15
Jak zażywać leki?	16
Kronika Parafii	17
DLA DZIECI	18

1 VI	<p>PONIEDZIAŁEK. WSPOMNIENIE ŚW. JUSTYNA, MĘCZENNIKA. Czytania z dnia: Tb 1, 1a. 2; 2, 1-9 Wlg; Ps 112 (111), 1-2. 3-4. 5-6 (R.: por. 1a); Ap 1, 5a; Mk 12, 1-12; albo czytania ze wspomnienia: 1 Kor 1, 18-25; Ps 34 (33), 2-3. 4-5. 6-7. 8-9 (R.: por. 5b); Mt 5, 16; Mt 5, 13-19;</p>
2 VI	<p>WTÓREK. DZIEŃ POWSZEDNI ALBO WSPOMNIENIE ŚWIĘTYCH MARCELINA I PIOTRA, MĘCZENNIKÓW. Tb 2,10-23; Ps 112,1-2.7-8.9; Por. Ef 1,17-18; Mk 12,13-17; ŚRODA. WSPOMNIENIE ŚWIĘTYCH MĘCZENNIKÓW KAROLA LWANGI I TOWARZYSZY. Czytania z dnia: Tb 3, 1-11. 24-25 Wlg; Ps 25 (24), 2-3. 4-5. 6-7bc. 8-9 (R.: por. 1b); 2 Tm 1, 10b; Mk 12, 18-27; albo czytania ze wspomnienia: 2 Mch 7, 1-2. 9-14; Ps 116B (115), 12-13. 15 i 16bc. 17-18 (R.: por. 15); Mt 5, 3; Mt 5, 1-12a;</p>
4 VI	<p>CZWARTEK. UROCZYSTOŚĆ NAJŚWIĘTSZEGO CIAŁA I KRWI CHRYSTUSA. Wj 24, 3-8; Ps 116B (115), 12-13. 15 i 16bc. 17-18 (R.: por. 13); Hbr 9, 11-15; J 6, 51; Mk 14, 12-16. 22-26; PIĄTEK. WSPOMNIENIE ŚW. BONIFACEGO, BISKUPA I MĘCZENNIKA. Czytania z dnia: Tb 11,5-17; Ps 146 (145), 1-2 i 6c. 7-8. 9-10 (R.: por. 2a); J 14, 23; Mk 12, 35-37; albo czytania ze wspomnienia: Dz 26, 19-23; Ps 117 (116), 1-2 (R.: por. Mk 16, 15); J 10, 14; J 10, 11-16;</p>
6 VI	<p>SOBOTA. DZIEŃ POWSZEDNI ALBO WSPOMNIENIE ŚW. NORBERTA, BISKUPA. Tb 12,1.5-15.20 Wlg; Tb 13,2.6.7; Mt 5,3; Mk 12,38-44;</p>
7 VI	<p>DZIESIĄTA NIEDZIELA ZWYKŁA. Rdz 3,9-15; Ps 130,1-2.3-4.5-7a.7bc-8; 2 Kor 4,13-5,1; J 12,31b-32; Mk 3,20-35;</p>
8 VI	<p>PONIEDZIAŁEK. WSPOMNIENIE ŚW. JADWIGI, KRÓLOWEJ. Czytania z dnia: 2 Kor 1, 1-7; Ps 34 (33), 2-3. 4-5. 6-7. 8-9 (R.: por. 9a); Mt 5, 12a; Mt 5, 1-12; albo czytania ze wspomnienia: 1 P 3,1-9; Ps 128 (127), 1-2. 3. 4-5 (R.: por. 1a); J 13, 34; Mt 25, 31-46 lub Mt 25, 31-40;</p>
9 VI	<p>WTÓREK. DZIEŃ POWSZEDNI ALBO WSPOMNIENIE ŚW. EFREMA, DIAKONA I DOKTORA KOŚCIOŁA. 2 Kor 1,18-22; Ps 119,129-130.131-132.133 i 135; Mt 5,16; Mt 5,13-16; ŚRODA. WSPOMNIENIE BŁ. BOGUMILA, BISKUPA. Czytania z dnia: 2 Kor 3, 4-11; Ps 99 (98), 5-6. 7-8 (R.: por. 9c); Ps 25, 4b. 5; Mt 5, 17-19; albo czytania ze wspomnienia: 1 Kor 12, 31 – 13, 13; Ps 40 (39), 2-4ab. 7-8a. 8b-10 (R.: por. 8a i 9a); Por. Mt 19, 29; Mt 16, 24-27;</p>
11 VI	<p>CZWARTEK. WSPOMNIENIE ŚW. BARNABY APOSTOŁA. Czytania z dnia: Dz 11, 21b-26; 13, 1-3; Ps 98 (97), 1. 2-3ab. 3c-4. 5-6 (R.: por. 2b); Mt 28, 19a. 20b; Mt 10, 7-13; albo czytania ze wspomnienia: Dz 11, 21b-26; 13, 1-3; Ps 98 (97), 1. 2-3ab. 3c-4. 5-6 (R.: por. 2b); Mt 28, 19a. 20b; Mt 10, 7-13;</p>
12 VI	<p>PIĄTEK. UROCZYSTOŚĆ NAJŚWIĘTSZEGO SERCA PANA JEZUSA Oz 11, 1. 3-4. 8c-9; Iz 12, 2. 3-4b. 4cd-5 (R.: por. 3); Ef 3, 8-12. 14-19; Mt 11, 29ab lub 1 J 4, 10b; J 19, 31-37;</p>
13 VI	<p>SOBOTA. WSPOMNIENIE NIEPOKALANEGO SERCA NAJŚWIĘTSZEJ MARYI PANNY. Iz 61, 9-11; 1 Sm 2, 1. 4-5, 6-7, 8abcd (R.: por. 1a); Łk 2, 19; Łk 2, 41-51;</p>
14 VI	<p>JEDENASTA NIEDZIELA ZWYKŁA. Ez 17, 22-24; Ps 92 (91), 2-3. 13-14. 15-16 (R.: por. 2); 2 Kor 5, 6-10; Mk 1, 15; Mk 4, 26-34;</p>
15 VI	<p>PONIEDZIAŁEK. WSPOMNIENIE BŁ. JOLANTY, ZAKONNICZY. Czytania z dnia: 2 Kor 6, 1-10; Ps 98 (97), 1. 2-3ab. 3cd-4 (R.: por. 2a); Ps 119, 105; Mt 5, 38-42; albo czytania ze wspomnienia: 1 Tm 5, 3-10; Ps 103 (102), 1-2. 3-4. 13-14. 17-18 (R.: por. 1a); J 14, 23; Mt 7, 21 -27;</p>
16 VI	<p>WTÓREK. DZIEŃ POWSZEDNI. 2 Kor 8, 1-9; Ps 146 (145), 1-2. 5-6ab. 6c-7. 8-9a (R.: por. 2a); J 13, 34; Mt 5, 43-48; ŚRODA. WSPOMNIENIE ŚW. BRATA ALBERTA CHMIELEWSKIEGO, ZAKONNIKA. Czytania z dnia: 2 Kor 9, 6-11; Ps 112 (111), 1-2. 3-4. 9 (R.: por. 1a); J 14, 23; Mt 6, 1-6. 16-18; albo czytania ze wspomnienia: Iz 58, 6-10; Ps 112 (111), 1-2. 3-4. 5-6. 7 i 9 (R.: por. 1a); 1 Kor 1, 26-31; Mt 5, 3; Mk 10, 17-30;</p>
18 VI	<p>CZWARTEK. DZIEŃ POWSZEDNI. 2 Kor 11, 1-11; Ps 111 (110), 1-2. 3-4. 7-8 (R.: por. 7a); Rz 8, 15; Mt 6, 7-15;</p>
19 VI	<p>PIĄTEK. DZIEŃ POWSZEDNI ALBO WSPOMNIENIE ŚW. ROMUALDA, OPATA. 2 Kor 11, 18. 21b-30; Ps 34 (33), 2-3. 4-5. 6-7 (R.: por. 18b); Mt 5, 3; Mt 6, 19-23;</p>
20 VI	<p>SOBOTA. DZIEŃ POWSZEDNI. 2 Kor 12, 1-10; Ps 34 (33), 8-9. 10-11. 12-13 (R.: por. 9a); 2 Kor 8, 9; Mt 6, 24-34;</p>
21 VI	<p>DWUNASTA NIEDZIELA ZWYKŁA. Job 38, 1. 8-11; Ps 107 (106), 23-24. 26-26. 28-29. 30-31 (R.: por. 1); 2 Kor 5, 14-17; Łk 7, 16; Mk 4, 35-41;</p>
22 VI	<p>PONIEDZIAŁEK. DZIEŃ POWSZEDNI ALBO WSPOMNIENIE ŚW. PAULINA Z NOLI, BISKUPA, ALBO ŚWIĘTYCH JANA FISHERA, BISKUPA, I TOMASZA MORE'A, MĘCZENNIKÓW. Rdz 12, 1-9; Ps 33 (32), 12-13. 18-19. 20 i 22 (R.: por. 12b); Hbr 4, 12; Mt 7, 1-5;</p>
23 VI	<p>WTÓREK. DZIEŃ POWSZEDNI. Rdz 13, 2. 5-18; Ps 15(14), 1-2. 3-4ab. 4c-5 (R.: por. 1a); Ps 25 (24), 4b. 5; Mt 7, 6. 12-14;</p>
24 VI	<p>ŚRODA. UROCZYSTOŚĆ NARODZENIA ŚW. JANA CHRZCIELCA. Wieczorna Msza wigilijna Jr 1, 4-10; Ps 71 (70), 1-2. 3-4a. 5-6ab. 15ab i 17 (R.: por. 6b); 1 P 1, 8-12; J 1, 7; Łk 1, 17; Łk 1, 5-17; Msza w dzień Iz 49, 1-6; Ps 139 (138), 1-3. 13-14ab. 14c-15 (R.: por. 14a); Dz 13, 22-26; Łk 1, 76; Łk 1, 57-66. 80;</p>
25 VI	<p>CZWARTEK. DZIEŃ POWSZEDNI. Rdz 16, 1-12. 15-16 lub Rdz 16, 6b-12. 15-16; Ps 106 (105), 1-2. 3-4a. 4b-5 (R.: por. 1); 1 P 1, 25; Mt 7, 21-29;</p>
26 VI	<p>PIĄTEK. DZIEŃ POWSZEDNI ALBO WSPOMNIENIE ŚW. ZYGMUNTA GORAZDOWSKIEGO, PREZBITERA. Rdz 17, 1. 9-10. 15-22; Ps 128(127), 1-2. 3. 4-5 (R.: por. 1a); Mt 8, 17; Mt 8, 1-4;</p>
27 VI	<p>SOBOTA. DZIEŃ POWSZEDNI ALBO WSPOMNIENIE ŚW. CYRYLA ALEKSANDRYJSKIEGO, BISKUPA I DOKTORA KOŚCIOŁA. Rdz 18, 1-15; Łk 1, 46b-48. 49-50. 53-54 (R.: por. 54); Mt 8, 17; Mt 8, 5-17;</p>
28 VI	<p>TRZYNASTA NIEDZIELA ZWYKŁA. Mdr 1, 13-15; 2, 23-24; Ps 30(29), 2 i 4. 5-6. 11 i 12a i 13b (R.: 2a); 2 Kor 8, 7. 9. 13-15; Por. 2 Tm 1, 10b; Mk 5, 21-43 lub Mk 5, 21-24. 35b-43;</p>
29 VI	<p>PONIEDZIAŁEK. UROCZYSTOŚĆ ŚWIĘTYCH APOSTOŁÓW PIOTRA I PAWŁA. Wieczorna Msza wigilijna Dz 3, 1-10; Ps 19 (18), 2-3. 4-5 (R.: 5a); Ga 1, 11-20; J 21, 17d; J 21, 15-19; Msza w dzień Dz 12, 1-11; Ps 34 (33), 2-3. 4-5. 6-7. 8-9 (R.: 5b); 2 Tm 4, 6-9. 17-18; Mt 16, 18; Mt 16, 13-19;</p>
30 VI	<p>WTÓREK. DZIEŃ POWSZEDNI ALBO WSPOMNIENIE ŚWIĘTYCH PIERWSZYCH MĘCZENNIKÓW KOŚCIOŁA RZYMSKIEGO. Rdz 19, 15-29; Ps 26 (25), 2-3. 9-10. 11-12 (R.: por. 3a); Ps 130 (129), 5; Mt 8, 23-27</p>

W związku z pytaniami dotyczącymi zdjęcia okładowego poprzedniego numeru zamieszczam podpisy do zdjęcia. Oto nasza redakcja (od lewej): Weronika Ornat, Adam Tyszka, Magdalena Bogusz, Grzegorz Jakubowski, Szymon Ruman, ks. Proboszcz Kazimierz Gniedziejko, Tomasz Wiśniewski i Katarzyna Ruman.

Ponadto jako uzupełnienie do tekstu podsumowującego 50 numerów „Naszego Józefowa” pragnę serdecznie podziękować za wkład w tworzenie pisma Magdzie Bogusz i Adamowi Tyszce, których omyłkowo nie wymienilem opisując 5 lat naszej pracy.

Kalendarium duszpasterskie – czerwiec 2015

- 4 czerwca przypada **uroczystość Najświętszego Ciała i Krwi Chrystusa** – Boże Ciało. Msze św. w tym dniu o godz. 7.00, 8.30, 10.00, 11.30, 18.00 i 20.00. Główną Mszą św. dnia będzie **Suma o godz. 11.30. Odprawi ją, jako swoją prymicję, tegoroczny neoprezbiter ks. Jarosław Olton** (w mijającym roku akademickim odbywał w naszej parafii praktykę duszpasterską). **Po Mszy św. wyruszymy w procesji Eucharystycznej** do czterech ołtarzy ustawionych przy ul. 3 Maja, Polnej, Wawerskiej i Kopernika. Udział w tej procesji jest publicznym wyznaniem wiary w to, że Jezus jest wśród nas i w naszym życiu zawsze obecny. Jesteśmy ludem Bożym, który nieustannie jest w drodze na spotkanie z Bogiem. Zachęcamy serdecznie wszystkich do udziału w procesji – przyjdźmy w Boże Ciało na godz. 11.30 do kościoła. Przypominamy też o tradycji dekorowania domów na dzień Bożego Ciała. Podejmijmy ten piękny zwyczaj zwłaszcza na trasie procesji, ale nie tylko.
- **W Oktawie** Bożego Ciała, 5–11 czerwca, spotykamy się codziennie w kościele **o godz. 18.00 na Mszy św., Nieszporach i procesji Eucharystycznej** (z wyjątkiem niedzieli, gdy procesja odbędzie się po Mszy św. o godz. 13.00).
- Z inicjatywy metropolity warszawskiego księdza kardynała Kazimierza Nycza od 2008 roku, pierwsza niedziela czerwca (w tym roku **7 czerwca**) obchodzona jest jako **Dzień Dziękczynienia** za opiekę Bożą nad naszą Ojczyzną, narodem polskim i Kościołem w Polsce. Swoimi modlitwami i ofiarami wspieramy budowę świątyni pod wezwaniem Opatrzności Bożej w Warszawie, wznoszonej jako wotum wdzięczności Polaków. Przewiduje się, że jej poświęcenia dokona papież Franciszek, gdy przybędzie do naszego kraju na Światowe Dni Młodzieży. W tym dniu, jak co roku, odbędzie się w całej Polsce **zbiórka do puszek** na świątynię Opatrzności Bożej.
- Również **7 czerwca neoprezbiter ks. Daniel Filipowicz odprawi o godz. 13.00 swoją Mszę św. prymicyjną**. Pamiętamy, że w latach 2012/2013 odbywał on w naszej parafii roczną praktykę.
- **21 czerwca** pragniemy **poświęcić samochody**, by prosić o Bożą opiekę, a sobie przypomnieć, że wszystko, co posiadamy (a więc również i samochód) mają nas prowadzić do Boga. Dlatego po Mszach św. najpierw wspólna modlitwa przy ołtarzu i potem księża udadzą się, by poświęcić poszczególne pojazdy.
- **29 czerwca** (w poniedziałek) przypada **uroczystość Świętych Apostołów Piotra i Pawła**. Msze św. o godz. 6.30, 7.00, 8.30 i 18.00. Swoimi modlitwami obejmijmy w tym dniu papieża Franciszka – Piotra naszych czasów. Ofiary zbierane na tacę będą przeznaczone na potrzeby Stolicy Apostolskiej (tzw. Świętopietrze).
- Tradycyjnie w naszej parafii 29 czerwca rozpoczniemy **40-godzinne Nabożeństwo** (będzie trwało 3 dni: **29 i 30 czerwca oraz 1 lipca**). Poprowadzi je ks. Wojciech Czarnowski. Nieustanna Adoracja Najświętszego Sakramentu przez cały dzień od godz. 9.00 do 18.00 (rozpocznie się i zakończy Mszami św. o godz. 8.30 i 18.00). O każdej równej godzinie kwadrans adoracji wspólnej – prowadzonej przez kapłana i ponadto całodzienna spowiedź, a o 15.00 Godzina Bożego Miłosierdzia. Zapraszamy serdecznie – to czas szczególnej łaski dla całej parafii.
- Pamiętajmy, że **na czas wakacji** (lipiec – sierpień) **zmienia się układ Mszy św.** Codziennie będą odprawiane Msze św. o godz. 7.00, 8.30 i 18.00. W niedziele natomiast: o godz. 7.00, 8.30, 10.00, 11.30, 18.00 i 20.00.

■ KS. KAZIMIERZ – PROBOSZCZ

62 dzień krwiodawstwa przy naszej parafii

Zainteresowanie akcją przeszło najsmielsze oczekiwania. Potencjalnych dawców krwi zarejestrowało się aż 57, warto przy tym dodać, że z przyczyn od nas niezależnych, rejestrację zakończono już o godzinie 12:00, więc z całą pewnością wynik byłby dużo większy.

Kolejka przed ambulansem do oddawania krwi także była znacząca. Finałnie krew oddało 40 osób, co jest olbrzymim sukcesem. Ponadto nasze parafianki po raz kolejny chętnie włączyły się w przygotowanie Kawiarenki Krwiodawcy piekąc pyszne ciasta. Sama kawiarenka także cieszyła się dużym zainteresowaniem. Krwiodawcy i ich rodziny chętnie posilali się wypiekami domowej roboty i zdrowymi owocami.

Następny dzień krwiodawstwa odbędzie się 16 sierpnia, już dziś serdecznie zapraszam wszystkich kandydatów na krwiodawców, jak również wszystkie osoby, które chciałyby włączyć się w przygotowanie Kawiarenki Krwiodawcy!

LISTA JÓZEFOWSKICH KRWIODAWCÓW, KANDYDATÓW NA DAWCÓW I OSÓB, KTÓRE WŁĄCZYŁY SIĘ W PRZYGOTOWANIE KAWIARENKI KRWIODAWCY

1. Maciej Gietler
2. Mirosław Gałkowski
3. Julia Zawadzka
4. Magdalena Zawadzka
5. Antoni Grotkowski
6. Robert Grotkowski
7. Anna Masik
8. Krystian Rutkowski
9. Klaudia Rutkowska
10. Tomasz Tarkowski
11. Dominik Podgórski
12. Krzysztof Góral
13. Piotr Stasiuk
14. Marzena Stasiuk
15. Jolanta Muszakowska
16. Michał Kołodziej
17. Artur Kajtowski
18. Kamila Bartczak
19. Edyta Lewandowska
20. Izabela Gac-Rutyna
21. Marzena Wiącek
22. Marta Sterna
23. Grzegorz Gietler
24. Wiesław Ozimek
25. Paweł Wojtarkowski
26. Ilona Wojtarkowska
27. Katarzyna Golińska
28. Damian Gontar
29. Łukasz Jesiotr
30. Piotr Jesiotr
31. Adrian Jaworski
32. Iwona Chmielewska
33. Jan Błaszczuk
34. Igor Nowaczek

35. Martyna Skwarek
36. Paweł Porwit
37. Grzegorz Dymkowski
38. Weronika Krupa
39. Piotr Dębski
40. Mariusz Wójcik
41. Magdalena Bogusz
42. Jakub Kloch
43. Angelika Zadrożna
44. Wojciech Wierzejski
45. Małgorzata Domańska
46. Adam Boguń
47. Krzysztof Włodarczyk
48. Jacek Wisłowski
49. Piotr Pucółowski
50. Ks. Tomasz Połomski
51. Wiesława Klimaszewska
52. Janusz Krupa
53. Maria Skibińska
54. Anna Borsów
55. Agata Skwarek
56. Paulina Stepków
57. Joanna Walkiewicz
58. Lidia Krupa
59. Paweł Błaszczuk
60. Emilia Zarzycka

OFICJALNI SPONSORZY:

Firma DEMEDIA, właściciel Michał Pyrko

Kawiarnia POCZUJ MIĘTE,
właścicielka Małgorzata Maliszewska

Firma ACAD, właściciel Mirosław Przywóźki

Firma FINESIA, właściciel Cezary Jachniewicz

Serdecznie Bóg zapłać wszystkim Krwiodawcom i ich rodzinom,
KINGA BŁASZCZYK
Organizator dni krwiodawstwa w Józefowie

„Musicie od siebie wymagać,
nawet gdyby inni od Was nie wymagali...”

JAN PAWEŁ II

Minął już rok od kanonizacji
papieża Jana Pawła II.
Trwa nowe tysiąclecie.

To kardynał Stefan Wyszyński mówił Ojcu Świętemu: „Masz wprowadzić Kościół w trzecie tysiąclecie.” Słowa te spełniły się. Choć nasz ukochany papież z Polski odszedł w 2005 roku do Królestwa Bożego, pozostało po nim SŁOWO. Mówił, że MUSIMY od siebie wymagać. Chciałbym przypomnieć Jego ważne przemówienie z IV Światowych Dni Młodzieży w Częstochowie w 1991 r.:

Drodzy młodzi przyjaciele, „otrzymaliście ducha przybrania za synów” (Rz 8,15). Nie zmarnujcie tego wspaniałego dziedzictwa!

Bądźcie wymagający wobec otaczającego was świata, ale przede wszystkim wymagajcie od siebie samych. Jesteście synami Bożymi: bądźcie z tego dumni!

Nie popadajcie w przeciętność, nie ulegajcie dyktatom zmieniającej się mody, która narzuca styl życia niezgodny z chrześcijańskimi ideałami, nie pozwólcie się mamieć złudzeniom konsumizmu. Chrystus wzywa was do rzeczy wielkich. Nie sprawcie Mu zawodu, bo w ten sposób wy sami spotkałobyście się z zawodem.

Z mocą, którą obdarza was Chrystus, mówcie wszystkim ludziom, że Bóg pragnie uczynić każdego człowieka swoim synem. Wasze świadectwo niech będzie zaczynem nowego świata, którego pragnie każdy człowiek: świata prawdziwie sprawiedliwego, solidarnego i braterskiego.

Na tej drodze niech wam towarzyszy Matka Boga i ludzi, Pani Jasnogórska.

Już niedługo, bo w następne wakacje w Polsce, w Krakowie odbędą się II ŚDM w naszym państwie. To wielkie wyróżnienie i radość. Warto, abyśmy czytali Słowo papieża Jana Pawła II. Mówił, że Bóg pragnie uczynić każdego człowieka swoim synem.

Powinniśmy zatem wymagać od siebie, nawet gdyby inni od nas nie wymagali. I nie chodzi tu wcale o „wyścig szczurów”, pracoholizm, co niestety jest często obecne w naszej codzienności. Warto odnajdywać Boga w codziennych obowiązkach. Ojciec Święty mówił również: „Prawdziwa dojrzałość idzie w parze z prostotą. Prostota nie oznacza spłylenia życia i myśli, nie neguje złożonego charakteru rzeczywistości, ale jest umiejętnością uchwycenia istoty każdego problemu, odkrycia jego zasadniczego sensu i związku z całością. Prostota jest mądrością.”

Przypomina mi się jedna z niedawnych wypowiedzi pani Ewy Błaszczuk: „Ciągle gonimy: skóra, fura i komóra. Wypasione restauracje zamiast zwykłej pizzerii. Chcieliśmy mieć lepsze i wystawne życie, a zabrakło zwyczajnego.” Świat się zmienia. Technika nieustannie się rozwija. Codziennosc bywa dla wielu ludzi ciągłą gonitwą. Ale trzeba pamiętać:

Otrzymaliście Ducha przybrania za synów (Rz 8, 15)

Pamiętajmy przemówienie św. Jana Pawła II z Częstochowy! Nasze życie, ma być zaczynem nowego świata, takiego który będzie prawdziwie sprawiedliwy, solidarny i braterski. Budujmy cywilizację pełną miłości. „Wszystko ostatecznie zależy od ludzkiego serca” – mówił papież JP II 13 VI 1984 r. we Fryburgu.

Rok 2015 został ogłoszony przez Sejm Rzeczypospolitej Polskiej **ROKIEM JANA PAWŁA II**: „Niech motywem przewodnim wszelkich inicjatyw wzbogacających ten Rok będą słowa Jana Pawła II wypowiedziane przed laty na Jasnej Górze: **Czuwam – to znaczy także: czuję się odpowiedzialny za to wielkie, wspólne dziedzictwo, któremu na imię Polska. To imię nas wszystkich określa. To imię nas wszystkich zobowiązuje**”.

Życzę wszystkim Czytelnikom, aby czas przygotowań do ŚDM upłynął owocnie. Czytajmy Pismo Święte oraz słowo Ojca Świętego Jana Pawła II. Polecam Listy Apostolskie, które są napisane prostym językiem i skierowane do konkretnych środowisk – rodzin, młodzieży, czy artystów oraz piękne przemówienia ze Światowych Dni Młodzieży. (Wszystkie teksty są dostępne na stronie internetowej: <http://nauczaniej2.pl>)

Poniżej piękny utwór poetycki o Św. Janie Pawle II pióra wspaniałego pisarza Paula Coelho:

Kiedy wiadomość o Twojej śmierci została ogłoszona, ludzie zgromadzeni na placu Świętego Piotra w Rzymie pochylili głowy. Ale zaraz potem rozległy się oklaski.

Oklaski wyrażające uczucia również tych wszystkich, którzy chcieli tam być w tej szczególnej chwili.

Wcale nie po to, by Cię opłakiwać, ale żeby Ci powiedzieć: Dziękujemy za to, że byłeś.

Dziękujemy, że przypomniałeś nam o darze wytrwałości.

Dziękujemy, że otworzyłeś nam oczy na dar wiary.

Dziękujemy za to, że kiedy czuliśmy się słabi,

Twój przykład dodawał nam sił.

Dziękujemy za to, że głosiłeś pokój, mówiąc,

że wojna, niezależnie od tego, kto zwycięży,

zawsze jest klęską dla ludzkości.

Dziękujemy, że przypomniałeś nam o szacunku dla planety, na której żyjemy, mówiąc:

„Całuję ziemię tak, jak całowałem ręce mojej matki”.

Dziękujemy, że wyszedłeś na spotkanie swojego stada,

które tak bardzo potrzebowało zobaczyć Cię

i usłyszeć Twoje słowa:

„Szukałem was, teraz wy przybyliście do mnie”.

„Nie lękajcie się wyruszyć w nieznanne. Idźcie odważnie,

Z wiarą i ufnością, wiedząc, że jestem z wami”.

To Twoje słowa. Swoim życiem dałeś nam przykład,

a my będziemy iść dalej. Będziemy ronić łzy z nadzieją,

że ich nie zauważysz. Że usłyszysz tylko nasze oklaski,

Janie Pawle II, Papieżu Pielgrzymie.

Światowe Dni Młodzieży

– wyzwanie, któremu musimy podołać

Światowe Dni Młodzieży to międzynarodowe spotkania młodych całego świata, którzy razem ze swoimi katechetami, duszpasterzami, biskupami i papieżem gromadzą się w jednym miejscu, by wyznać wiarę w Jezusa Chrystusa.

Najbardziej podkreślanym i powszechnie znanym motywem jest jedność i obecność wielu różnorodnych kultur. Flagi oraz inne atrybuty narodowe są prezentowane publiczności, aby ukazać udział różnych nacji i przedstawić własny sposób przeżywania katolicyzmu. W czasie głównych wydarzeń przedmioty te są wymieniane pomiędzy pielgrzymami.

Celem organizowanych Dni jest przeżycie wielkiej wspólnoty Kościoła Powszechnego, słuchanie słowa Bożego, sprawowanie sakramentów Pokuty i Eucharystii oraz radosne głoszenie Jezusa Chrystusa jako Pana i Zbawiciela.

WSZYSTKIE RĘCE NA POKŁAD

Światowe Dni Młodzieży odbędą się w lipcu przyszłego roku. Jak wiemy papież Franciszek zaprosił młodzież do Krakowa, gdzie bije źródło Bożego Miłosierdzia, które jest skutecznym lekarstwem dla poranionych młodych serc. Dyrektor Krajowego Biura Organizacyjnego ŚDM ksiądz Grzegorz Suchodolski uważa, że należy zbadać przepustowość dróg, kolei i lotnisk oraz możliwości sieci telekomunikacyjnych, ponieważ do Polski może przyjechać około 2 miliony ludzi. Jest to duże wyzwanie lecz ksiądz Suchodolski zapewnia, iż współpraca z władzami rządowymi oraz samorządowymi przebiega wzorcowo. Pracują już dwa zespoły robocze – pierwszy zespół z wojewodą małopolskim Jerzym Millerem na czele, ma za zadanie zapewnienie bezpieczeństwa, zabezpieczenia medycznego oraz logistyki i transportu. Natomiast drugi zespół, któremu przewodniczy wiceminister skarbu Rafał Baniak, ma zapewnić obsługę medialną, promocję i obsługę wizową.

Ksiądz Suchodolski zwrócił uwagę na konieczność dobrego przygotowania młodych od strony duchowej do przeżycia trudów związanych z udziałem w ŚDM, ponieważ niektórzy trafią na podłogę do szkół czy remiz strażackich lub do specjalnych miasteczek namiotowych, które są przygotowywane przez Wojsko Polskie i harcerzy.

Biskup Henryk Tomasik ma nadzieję, że przygotowania do Światowych Dni Młodzieży i samo przyszłoroczne wydarzenie zaowocuje większym zaangażowaniem młodych Polaków w życie Kościoła, wierzy również, że młodzież dostrzeże sens tego wielkiego wyznania wiary, a przy okazji promocji Polski. Natomiast, Dorota Abdelmoula z Komitetu Organizacyjnego ŚDM 2016 w Krakowie twierdzi, że najważniejsze będzie to co stanie się po tym wydarzeniu, wtedy kiedy uczestnicy ŚDM powrócą do swoich domów.

**ŚWIATOWE
DNI MŁODZIEŻY**
W KRAKOWIE

Zwraca również uwagę, że w programach przygotowujących do ŚDM szczególny nacisk kładzie się na parafie, bo obok rodziny jest to druga, podstawowa komórka doświadczania wiary.

PRACA WRE..

W 14 maja odbyło się spotkanie Rady ds. Duszpasterstwa Młodzieży. W posiedzeniu tym uczestniczyli między innymi: Przewodniczący biskup Henryk Tomasik, biskup Marian Florczyk oraz biskup Marek Mendyk. „Błogosławieni miłosierni, albowiem oni miłosierdzia dostąpią.” – jest to hasło Światowych Dni Młodzieży w Krakowie w 2016 roku. Ma to być kontynuacja tegorocznego programu zatytułowanego „Serce 2.0”, który zachęca młodych do odkrywania swojego miejsca we wspólnocie parafialnej. Jest to przygotowanie nie tylko do wspólnego świętowania Światowych Dni Młodzieży, ale też do bycia świadkami i dzielenia się owocami tego spotkania.

Zgodnie z życzeniem Franciszka wyrażonym w bulli ogłaszającej Rok Miłosierdzia, w każdej diecezji na świecie – przy katedrach czy sanktuariach – mają powstać Bramy Miłosierdzia. Sekretarz generalny ksiądz Grzegorz Suchodolski stwierdził, że Rok Miłosierdzia doskonale wpisuje się w polskie przygotowania do przyszłorocznego wydarzenia ŚDM.

Jednym z ważniejszych tematów był zbliżający się Rok Miłosierdzia ogłoszony przez papieża Franciszka. W przygotowaniu jest specjalny program duszpasterski, którego inauguracja nastąpi 8 grudnia uroczystym przejściem przez Bramę Miłosierdzia. Tego samego dnia ruszy projekt „Młodzi Misjonarze Miłosierdzia”. Ma on zmobilizować polską młodzież do podjęcia dobroczynnych działań na poziomie diecezji.

W przygotowania Światowych Dni Młodzieży, które odbywają się co dwa-trzy lata, angażuje się bardzo wiele osób. Mimo, że do najbliższych zostało jeszcze ponad rok a prace są na bardzo zaawansowanym poziomie to jeszcze jest wiele do zrobienia.

■ WERONIKA ORNAT

Papież o małżeństwie i rodzinie

Podczas ostatnich audiencji Papież Franciszek zwrócił swoją uwagę na rolę małżeństwa i rodziny we współczesnym społeczeństwie.

Na audiencji generalnej w środę 29 kwietnia na placu św. Piotra Papież mówił o pięknie małżeństwa chrześcijańskiego i zachęcał do refleksji nad powodami, które dziś odwodzą wielu młodych od zawarcia małżeństwa. Według Papieża, źródeł takiej postawy należy upatrywać w „kulturze prowizoryczności”, w której „wydaje się, jakby nic nie było definitywne”. Papież uważa, że trudności natury ekonomicznej, choć są poważne, to nie są wyłącznym powodem zniechęcającym młodych do małżeństwa. Tak samo jest z emancypacją kobiet, która dokonana się w ostatnich dziesięcioleciach.

W rzeczywistości, zauważył Franciszek, „prawie wszyscy mężczyźni i kobiety chcieliby stabilnego poczucia bezpieczeństwa uczuciowego, trwałego małżeństwa i szczęśliwej rodziny”. Jednak „z lęku przed pomyłką wielu nie chce nawet o tym myśleć; choć są chrześcijanami, nie myślą o małżeństwie sakramentalnym”. To właśnie ten lęk przed porażką, zdaniem Papieża, jest największą przeszkodą w powstawaniu nowych związków małżeńskich i zakładania rodzin. Najbardziej przekonującym świadectwem na rzecz małżeństwa, zauważył Papież, „jest dobre życie małżonków chrześcijańskich i rodziny”. Nie istnieje bowiem „lepszy sposób na wyrażenie piękna sakramentu”, którego „wielka godność” została zwiastowana i dowartościowana właśnie w przesłaniu ewangelicznym, sprzecznym z kulturą, która w pierwszych czasach chrześcijaństwa uważała za „całkowicie normalne” prawo mężów do oddalania żon pod pretekstami najbardziej błahymi i poniżającymi. Współczesna perspektywa, zgodnie

z którą mamy do czynienia z „chrześcijańskim ziarnem zdecydowanej równości małżonków, zdaniem Papieża przyniesie nowe owoce. W istocie „świadectwo godności społecznej małżeństwa stanie się przekonujące właśnie dzięki świadectwu, które przyciąga, na drodze wzajemności, komplementarności”. Tak samo zdaniem Papieża powinno być w przypadku wynagrodzenia, bo nie może być tak, „że kobiety powinny zarabiać mniej od mężczyzn”.

Na audiencji 6 maja Papież zwrócił uwagę na sakrament małżeństwa. Zdaniem Ojca świętego ślub nie powinien być postrzegany przez pryzmat ceremonii sprawowanej w kościele, z kwiatami, suknią ślubną i zdjęciami. Papież mówi, że „dla chrześcijan małżeństwo to sakrament, który odbywa się w Kościele, a także, który budując Kościół daje początek nowej wspólnotie rodzinnej”.

Papież przywołał też fragment Listu do Efezjan, w którym św. Paweł poucza, że małżeństwo to wielka tajemnica w odniesieniu do Chrystusa i Kościoła. Zdaniem Franciszka można wprowadzić analogię między mężem a żoną oraz Chrystusem i Kościołem, „to jest analogia niedoskonała, ale musimy pojąć jej duchowe znaczenie, które jest niezwykle wzniosłe i rewolucyjne, a jednocześnie proste, przystępne dla każdego mężczyzny i kobiety, powierających się łasce Bożej”.

Papież przy tej okazji napomina wszystkich mężów pytając: „Czy wy, tu obecni mężowie to rozumiecie? Kochać swoją żonę, tak jak Chrystus miłuje swój Kościół! To nie żarty! To jest powiedziane na serio! Skutego tego radykalizmu oddania wymagane od mężczyzny, ze względu na miłość

i godność kobiety, na wzór Chrystusa, powinien być ogromny w samej wspólnotie chrześcijańskiej.”

Papież podkreśla wagę sakramentu miłości. Jego zdaniem jest on wielkim aktem wiary i miłości, bo świadczy o wiary w piękno stwórczego aktu Boga i życia tą miłością, która pobudza by iść zawsze dalej, poza siebie samych, a także poza samą rodzinę. Ojciec Święty potwierdza, że w całym tym procesie jest Kościół, dla którego każde małżeństwo jest tak samo ważne i cieszy się każdym sukcesem i porażką. Papież dalej zauważa, że małżonkowie mają udział w misji Kościoła, co wymaga odwagi, dlatego przy okazji pozdrowień kierowanych do nowożeńców mówi: „to ci odważni, bo trzeba odwagi, żeby kochać się tak bardzo jak Chrystus miłuje swój Kościół”. Na koniec Franciszek mówi, że małżonkowie są podstawowym bogactwem Kościoła, ale także całego świata, za co „Niech Bóg im tysiącokrotnie błogosławi”.

20 maja spotkanie Papieża z wiernymi było poświęcone roli wychowawczej rodziców. Punktem wyjścia do rozważania był fragment Listu do Kolosan: „Dzieci, bądźcie posłuszne rodzicom we wszystkim, bo to jest miłe Panu. Ojcowie, nie rozdrażniajcie waszych dzieci, aby nie traciły ducha.”

Franciszek mówi, że „Jest reguła mądrościowa. Dziecko wychowane jest do słuchania rodziców, bycia posłusznym rodzicom, którzy nie starają się rozkazywać w sposób brutalny, aby dzieci nie traciły ducha”. Proces wychowawczy powinien być realizowany krok po kroku, jak wchodzenie na kolejne stopnie schodów. Nie można wymagać wejścia od razu wyżej,

zrobienia przez dziecko, tego czego sami rodzice nie są w stanie dokonać.

Papież ma świadomość, że wychowanie dzieci jest trudne w sytuacji, kiedy rodzice wracają późno z pracy, a jeszcze trudniej jest robić, gdy rodzice żyją w separacji traktując dziecko jak swoistego zakładnika. Dlatego Franciszek szczególnie upomina rozbite małżeństwa: „nigdy nie traktujcie dzieci jako zakładników, przenigdy! Życie w separacji z wielu powodów, ze względu na wiele trudności. Życie postawiła was wobec tej próby, ale niech dzieci nie noszą ciężaru separacji”.

Zdaniem Papieża obecnie mamy do czynienia z sytuacją, w której rodzina została oskarżona o autorytaryzm, deprawację czy konformizm, w wyniku czego doszło do rozłamu między rodziną, a społeczeństwem czy szkołą, ponieważ podważono wzajemne zaufanie. Tradycyjne relacje pomiędzy rodzicami, a nauczycielami uległy znacznemu osłabieniu, w miejsce których wdarli się „różni eksperci”, którzy zaczynają zajmować miejsce rodziców. Dziś trudno wyobrazić sobie sytuację, która miała miejsce w życiu Papieża, kiedy był jeszcze dzieckiem. Wówczas Franciszek powiedział brzydkie słowo, wezwana do szkoły mama w pełni to zrozumiała i kazała przeprosić nauczycielkę. Czy dziś byłoby to możliwe? Wcześniej rodzice czyniliby wymówki nauczycielce, bo wobec dzieci tego nie można robić. Nie ma wątpliwości, że taka sytuacja jest zła, bo nie prowadzi do dialogu, a przeciwstawia rodziny instytucjom edukacyjnym. Do sytuacji tej doszło także w wyniku zaniedbań rodziców, bo za „mało jest czasu na rozmowy, refleksję i dialog. Rodzice zajęci pracą, czy bieżącymi problemami nie potrafią odpowiedzieć na potrzeby dzieci i złożoności współczesnego życia. Uleczenie tej sytuacji może być wynikiem głębszej refleksji, a nie powierzchownej rozmowy. Rodzice muszą zadać sobie pytanie w kontekście potrzeb dzieci: „Czy jesteśmy przekonani, że nie oczekują one w istocie niczego innego?”

Na koniec Papież mówi, że chciałby aby „Pan obdarzył rodziny chrześcijańskie wiarą, wolnością i odwagą niezbędnymi dla ich misji”. Najważniejsze jest aby rodzice powrócili ze swego wygnania, bo sami wygnali siebie z wpływu na wychowanie dzieci, na ich edukację. Trzeba ufać Panu aby obdarzył nas łaską, „byśmy nie wygnali z siebie wpływu na wychowanie dzieci, a może to jedynie uczynić miłości, delikatność i cierpliwość”.

■ TOMASZ WIŚNIEWSKI

Szkoła Nowej Ewangelizacji

Katolicki ruch Szkoła Nowej Ewangelizacji (SNE) narodził się na początku lat osiemdziesiątych ubiegłego stulecia w Meksyku. Jego twórcą był José Prado Flores – teolog, biblista, dziennikarz, pisarz, świecki ewangelizator.

Powstanie SNE było odpowiedzią na wezwanie ówczesnego papieża, św. Jana Pawła II, do Nowej Ewangelizacji. Apel ten wyrażony został w encyklice „Redemptoris Missio” oraz adhortacji apostolskiej „Christifideles Laici”. Podczas pielgrzymki na Haiti (w roku 1983) Jan Paweł II oznajmił, że Nowa Ewangelizacja powinna być „nowa w zapale, metodzie i środkach wyrazu”.

Głównymi celami Szkoły Nowej Ewangelizacji są: głoszenie Dobrej Nowiny, formacja świeckich ewangelizatorów oraz tworzenie środowisk ewangelizacyjnych na poziomie kraju, diecezji, parafii i wspólnot. Pragnieniem wszystkich zaangażowanych w ruch jest doprowadzenie do sytuacji, aby „każdy katolik potrafił głosić Dobrą Nowinę w sposób prosty, praktyczny i doświadczalny”. W swoim apostolskim dziele SNE preferuje model działania określony niegdyś przez księdza Mieczysława Malińskiego jako „styl Wojtyłowy”.

Katolicka Szkoła Nowej Ewangelizacji to bez wątpienia jeden z wielkich owoców Soboru Watykańskiego II. Ruch ten stanowi ikonę posoborowego modelu Kościoła i wiary – wiary radosnej, nieascetycznej, opartej na spontanicznej modlitwie uwielbienia i osobistych relacjach z Bogiem. Rekolekcje, warsztaty, koncerty i spotkania organizowane przez SNE skutecznie dowodzą, że pobożność nie musi być wcale „dřętwą, (...) nieludzką, umęczoną, przesadnie smutną”. W dziele ewangelizacyjnym wspólnota SNE sięga po najnowocześniejsze, także pod względem technicznym, środki i metody apostołowania.

Podstawą działania Szkoły Nowej Ewangelizacji jest głoszenie kerygmatu, czyli najważniejszych prawd wiary chrześcijańskiej. Nie jest to jednak nachalne apostołowanie czy próba nawracania na siłę. Wprost przeciwnie. Zgodnie z założeniami SNE: „(...) ewangelizacja nie jest nakłanianiem innych do własnych przekonań, ale daniem propozycji wiary, pozostawionej wolnemu wyborowi człowieka. Ze względu na to podstawową zasadą Szkoły jest otwartość na działanie Ducha Świętego, tak aby to On mógł przekonywać serce uczestnika”. Ruch SNE posiada również charakter charyzmatyczny. Bardzo istotną rolę odgrywają w nim kult Ducha Świętego oraz wykorzystywanie wszystkich Jego darów.

W Polsce działa obecnie 21. Szkół Nowej Ewangelizacji współdziałających ze sobą w ramach programu „Redemptoris Missio”. Każdą z nich cechuje autonomia. SNE podlegają biskupom diecezjalnym. Księża, którzy opiekują się poszczególnymi Szkołami współpracują z laikatem oraz odpowiadają za posługę ewangelizacyjną w Kościele katolickim. Najbliższa nam SNE działa w Otwocku przy palotyńskiej Parafii Zesłania Ducha Świętego (ulica Żeromskiego 6). Spotkania wspólnotowe odbywają się w każdą środę o godzinie 19.15. Ze środowiskiem tym związany jest m.in. znany ewangelizator i muzyk – Wittek Wilk, który minionej jesieni prowadził w naszej parafii pamiętne Seminarium Wiary. Szczegółowe informacje na temat otwockiej SNE można znaleźć w sieci na stronie: [www.http://sneotwock.pl/](http://sneotwock.pl/).

■ ADAM TYSZKA

NIEZDOLNOŚĆ OBOWIĄZKÓW

W ostatnim numerze „Naszego Józefowa” poruszona została kwestia niezdolności do podjęcia istotnych obowiązków małżeńskich. Zagadnienia tego nie udało się jednak wyczerpać, ze względu na jego obszerność. Tak jak zostało obiecano, w tym numerze temat ten zostanie kontynuowany i zakończony.

Kolejnymi przyczynami powodującymi niezdolność do zawarcia małżeństwa, które należy wymienić są:

► CHOROBY I USZKODZENIA MÓZGU,

a wśród nich należy w szczególności wskazać na:

A. USZKODZENIA MÓZGU

Urazy czaszkowo-mózgowe stanowią ważny i coraz bardziej znaczący rodzaj zagrożeń zdrowotnych. Rozwój techniki, komunikacji, wzrost liczby wypadków drogowych – wszystko to powoduje ogromny przyrost tego typu urazów i ich następstw. Ostre stadium takiego urazu może wywołać wstrząs mózgu. Uraz mózgu może być także wynikiem procesów zapalnych, niedokrwienych lub toksycznych związanych z mózgiem, bądź urazami powietrznymi czy też porażeniem prądem elektrycznym. W wyniku urazu mózgu dochodzi do osłabienia poznawczego oraz zaburzeń procesów świadomości. Do bezpośrednich urazów głowy należą między innymi: amnezja, psychozy pourazowe, łącznie z majaczeniem. Do przewlekłych następstw należą zaburzenia pamięci, psychozy i niekiedy otępienie. Jednym z ciężkich i odległych następstw urazów mózgu jest padaczka pourazowa. Natomiast w następstwie zapalania opon mózgowych mogą występować zaburzenia zachowania, a także regresja intelektualna. Procesy kościelne ukazują, iż takie osoby przejawiają zachowanie bardzo nerwowe, cechuje ich wielka nieodpowiedzialność, dostrzega się zaburzoną sferę psychoseksualną, zachowania infantylne oraz agresję. Powyższe objawy uniemożliwiają zawiązanie w małżeństwie trwałych więzi interpersonalnych.

B. UPOŚLEDZENIE UMYSŁOWE

(NAZYWANE TAKŻE NIEDOROZWOJEM UMYSŁOWYM)

Jest to nieosiągnięcie odpowiedniej dla danego wieku sprawności poznawczej, umożliwiającej opanowanie wiadomości niezbędnych do prawidłowego przystosowania życiowego. Jest to stan trwały, utrzymujący się przez całe życie. Wyróżnia się cztery grupy upośledzenia umysłowego:

1. Upośledzenie lekkie
2. Upośledzenie umiarkowane

3. Upośledzenie znaczne

4. Upośledzenie głębokie

Jak ukazują procesy kościelne mężczyźni z upośledzeniem umysłowym po zawarciu małżeństwa zupełnie nie są zainteresowani jego przyszłością oraz należyтым funkcjonowaniem rodziny. Na małżeństwo i żonę patrzą przez pryzmat współżycia seksualnego. Takiemu zachowaniu towarzyszą zdrady oraz brutalność wobec żony. Mężczyzna z upośledzeniem umysłowym nie rozumie potrzeb i zachowań swojego dziecka. Natomiast kobieta dotknięta upośledzeniem umysłowym przejawia rozwiązłość seksualną oraz nadużywa alkoholu. Opieka nad dzieckiem przerasta jej możliwości. Z tej racji kobiety dotknięte tym zaburzeniem nie są zdolne do podjęcia istotnych obowiązków małżeńskich.

C. PADACZKA (EPILEPSJA, CHOROBA ŚW. WALENTEGO)

Procesy kościelne prowadzone ze względu na tę przyczynę nie należą do rzadkości. Jest to choroba, której istotą są napady padaczkowe z towarzyszącymi m zmianami czynności bioelektrycznych mózgu. Napady padaczkowe często przebiegają z utratą przytomności. Choroba ta jest najczęściej wynikiem organicznego uszkodzenia mózgu, a zwłaszcza okolic skroniowo – limbicznych. Osobowość padaczkowa odznacza się tendencją do długotrwałego utrzymywania się i kumulacji afektów, „lepkości” i rozwlekłością w myśleniu, „lepkim” kontaktem z otoczeniem. W osobowości padaczkowej dostrzega się także cechy historyczne. Ponadto wskazuje się, że charakteropatię padaczkową cechuje nadmierna pobożność, stany dysforii, skłonność do gniewu i agresji, mściwość, zazdrość, skłonność do egzaltacji. Mimo że padaczka nie powoduje automatycznie niezdolności osoby do podjęcia istotnych obowiązków małżeńskich, to jednak wpływ tej choroby na psychikę jest dość znaczny. Każdy przypadek należy rozpatrywać indywidualnie.

D. SCLEROSIS MULTIPLEX

Kolejną przyczyną niezdolności do podjęcia istotnych obowiązków małżeńskich jest stwardnienie rozsiane. Choroba ta występuje częściej u kobiet i najczęściej atakuje podczas trzeciej lub czwartej dekady życia. Osoby cierpiące na tę chorobę cechuje: niepokój, euforia, apatia, brak zainteresowania, labilność emocjonalna, łatwość irytacji, złość, agresja. W niektórych przypad-

DO PODJĘCIA ISTOTNYCH MAŁŻEŃSKICH

CZ. 2

kach mamy do czynienia z histerią, myślami samobójczymi oraz depresją. Zaburzenia pamięci należą do jednych z większych istotnych osłabieni czynności poznawczych. Uszkodzenie to może spowodować utratę pamięci od minimalnej aż do poważnej. Choroba ta, będąca chorobą neurologiczną, może stać się przyczyną nieważności małżeństwa z tytułu niezdolności osoby do podjęcia istotnych obowiązków małżeńskich, gdyż w ostatecznych swych skutkach jest natury psychicznej. Z powodu zaburzenia emocjonalnego (brak stabilności emocjonalnej) osoba cierpiąca na tę chorobę jest ograniczona w swej zdolności do nawiązywania relacji interpersonalnych w ramach wspólnoty życia małżeńskiego.

E. OSOBOWOŚĆ STARCZA

Sądy kościelne niejednokrotnie rozpatrują sprawę o nieważność małżeństwa, kiedy osoba zawierała małżeństwo w podeszłym wieku. Starość jest nieuniknionym etapem w życiu człowieka i ma charakter statyczny, natomiast inne pojęcie z nim związane – starzenie się, jest zjawiskiem dynamicznym. Poszczególne ludzie starzeją się w różny sposób, z różną szybkością i odmiennie odnoszą się do zjawisk występujących z wiekiem. U starzejących się osób rozpoznaje się często występowanie otępienia. Otępienie starcze niesie ze sobą ograniczenie zakresu swoich zainteresowań tylko do własnej egzystencji (egotyzm starczy). W związku z osłabionym krytycyzmem wypowiedane sądy są naiwne i dziecinne. Pojawia się także zazwyczaj wczesnodziecięcy upór i przekora, jak również podatność na sugestie. Niezależnie od zaburzeń intelektualnych stwierdza się znaczną chwiejność emocjonalną tzn. łatwe przechodzenie ze smutku w euforie, ze spokojnego zachowania we wściekłość. Powyższe cechy mogą uniemożliwić zawarcie ważnego małżeństwa sakramentalnego.

Ogromne znaczenie dla osobowości człowieka ma rodzina i środowisko w jakim się wychował. Rodzina jest najmniejszą komórką życia społecznego. Złożona jest z rodziców oraz dzieci, a jej celem jest prokreacja, wychowanie oraz ekspresja osobowości. Rodzina jest naturalnym środowiskiem życia dzieci i jako taka oddziałuje na ich rozwój, stwarzając warunki sprzyjające jego rozwojowi lub hamujące ten rozwój. Niezależnie od tego jak funkcjonuje, czy jest środowiskiem zdrowym i wartościowym moralnie, czy też przejawia wyraźne cechy patologii – w każdym przypadku kształtuje ich osobowość. Bez udziału i wsparcia rodziny nikt nie wpoi dziecku zasad moralnych, którymi będzie się ono zawsze w życiu kierowało. Oprócz rodziny patologicznej wpływ na ukształtowanie osobowości potomstwa mogą mieć choroby psychiczne w rodzinie pochodzenia, rodzina niepełna oraz wadliwe wychowanie. Nie bez znaczenia jest także środowisko w jakim młody człowiek dorasta.

Następstwem powyższych przyczyn jest ukształtowanie się konkretnej zaburzonej osobowości, która może powodować niezdolność osoby do podjęcia istotnych obowiązków małżeńskich.

Międzynarodowa Statystyczna Klasyfikacja Chorób i Problemów Zdrowotnych wymienia następujące **zaburzenia osobowości**:

a. osobowość paranoiczna charakteryzuje się następującymi właściwościami:

- Nieakceptowanie niepowodzeń oraz brak akceptacji ze strony środowiska zewnętrznego;
- Skłonność do wydłużonego w czasie przeżywania przykrości;
- Nadwrażliwość – nadmierne pobudzone odbieranie i doznawanie wrażeń (sensytywność);
- Podejrzliwość oraz tendencja do fałszywego wyobrażenia rzeczywistości, poprzez odbieranie neutralnych lub przyjaznych bodźców otoczenia jako podejrzanych lub mających zaszkodzić;
- Nieadekwatne do realnych potrzeb domaganie się własnych praw oraz fanatyczna obrona własnych przekonań;
- Powtarzające się nieustannie, bezpodstawne podejrzenia dotyczące wierności seksualnej partnera życiowego;
- Przeniesione poczucie własnej wartości;
- Zawzięta, wytrwała mimo częstych niepowodzeń realizacja wytyczonych celów;
- Pograżanie się w tworzenie spiskowych teorii, dotyczących własnej osoby jak i otoczenia.

b. osobowość schizoidalnej – świadczą o niej cechy takie jak:

- Ucieczka przed bliskimi kontaktami emocjonalno – społecznymi, tendencja do życia w samotności;
- Brak umiejętności rozumienia uczuć, pragnień oraz oczekiwań innych ludzi;
- Ograniczona umiejętności okazywania uczuć oraz odczuwania przyjemności;
- W odniesieniu do otoczenia zdystansowana postawa, brak poczucia solidarności z obowiązującymi normami społecznymi;
- Częste fantazjowanie oraz zamykanie się w własnym wewnętrznym świecie;
- Występowanie lękowych reakcji w kontaktach interpersonalnych.

c. Osobowość dysocjalna wyróżniają ją nieco inne właściwości, do których zalicza się:

- Nieumiejętność angażowania się w związki emocjonalne oraz uczuciowe z innymi osobami;
- Traktowanie życia seksualnego wyłącznie przedmiotowo;
- Nieodpowiedzialność oraz brak poczucia akceptacji dla jakichkolwiek norm i zasad społecznych;
- Brak przejawów odraczenia satysfakcji. Nagroda, czy pożądana rzecz, przyjemność musi być na już i teraz;
- Częste występowanie zachowań odbieranych przez otoczenie za antyspołeczne;
- Ograniczone poczucie wstydu i winy;
- Częstym objawem jest również niszczenie swych dotychczasowych osiągnięć;
- Brak umiejętności planowania celów odległych w czasie;

DOK. NA STR. 12 ►

NIEZDOLNOŚĆ DO PODJĘCIA ISTOTNYCH OBOWIĄZKÓW MAŁŻEŃSKICH

DOK. ZE STR. 11 ►

- Nieumiejętność przewidywania efektów swoich działań;
- Problemy z wyciąganiem wniosków z własnych doświadczeń;
- Nietrwałość oraz zmienność w dążeniu do wyznaczonych celów;
- Stosunkowo sprawny iloraz inteligencji;
- Brak wyraźnej granicy między prawdą a fikcją;
- Ograniczone poczucie lęku;
- Rzadko spotykana reakcja na działanie alkoholu;
- Bardzo częste wyrażanie wobec otoczenia myśli samobójczych;
- Skłonności do samookaleczenia.

Powyższe cechy dysocjalnych zaburzeń osobowości obejmują ponadto zaburzenia takie jak: osobowość amoralną, antysocjalną, socjopatyczną, psychopatyczną oraz nieprawidłową. Dla właściwego zdiagnozowania zaburzeń, konieczne jest wcześniejsze wykluczenie nerwicy, zespołów psychotycznych, czy upośledzenia umysłowego.

d. osobowość chwiejna emocjonalnie. Na ten typ zaburzeń składają się dwa inne. Pierwszym są zaburzenia impulsywne, drugim natomiast zaburzenia z pogranicza borderline.

Mówiąc o typie impulsywnym charakterystycznym osobowości chwiejnej emocjonalnie wymienia się cechy takie jak:

- Często zmienność nastroju, smutek przygębienie bardzo szybko przeradza się w radość i odwrotnie;
- Często również stwierdza się występowanie natężonej drażliwości;
- Tendencja do wyrażania skrajnych emocji, odczuć od gniewu, czy nienawiści do uwielbienia;
- Występowanie nieprzewidywalnych zachowań, które mogą zagrażać otoczeniu;
- Próby krytykowania i niwelowania zachowań impulsywnych przez otoczenie kończą się ich podtrzymywaniem.

Osobowość z pogranicza borderline natomiast charakteryzuje się:

- Lęk przed odrzuceniem oraz usilne podejmowanie działań jemu zapobiegających;
- Niestabilne choć bardzo intensywne związki emocjonalne z innymi ludźmi;
- Brak kontroli nad zachowaniami emocjonalnymi;
- Często występujące zachowania gwałtowane;
- Niezrównoważenie emocjonalne;
- Zaburzenia tożsamości – niejasny, zaburzony obraz samego siebie;
- Impulsywność, którą zauważa się przynajmniej w dwóch sferach potencjalnie autodestruktywnych (seks, używanie substancji psychoaktywnych, wydawanie pieniędzy itp.);
- Trudności na płaszczyźnie kontrolowania gniewu;
- Przelotne występowanie myśli paranoicznych;
- Niestające poczucie wewnętrznej pustki.

e. osobowość histrioniczna – właściwe dla niej są następujące zachowania:

- Niestabilność uczuciowa;
- Stawianie siebie w centrum zainteresowań, dążenie do zwracania na siebie uwagi;
- Niestabilność emocjonalna;
- Myślenie życzeniowe;

- Tendencje do dramatyzowania;
- Podatność na wpływy otoczenia oraz zależność od niego;
- Życie w świecie bujnej wyobraźni, fantazji i marzeń;
- Postawa nacechowana żądaniami, oczekiwaniami skierowanymi wobec innych;
- Manipulowanie innymi dla własnych korzyści;
- Uwidaczniające się zachowania erotyczne tj. uwodzenie czy nadpobudliwość seksualna;
- Wykorzystywanie własnego wizerunku fizycznego dla zwrócenia na siebie uwagi;
- Traktowanie związków emocjonalnych za bardziej intymne niż ma to realnie miejsce;
- Niedopuszczanie do krytyki.

f. osobowość anankastyczna, której głównymi przejawami są:

- Nadmierne i przesadne kontrolowanie poczucia własnej odpowiedzialności i obowiązku;
- Brak tolerancji w odniesieniu do wykracania poza przyjęte, sztywne zasady moralne;
- Sumiennosc w działaniu stawiana jest ponad odpoczynkiem i różnego rodzaju przyjemnościami;
- Nieustanne zmierzanie do osiągnięcia maksimum perfekcji;
- Pedantyczność;
- Drobiazgowo organizowanie przestrzeni w swoim otoczeniu tj. szczegółowe dokumentowanie, katalogowanie, układanie itp.;
- Nieustanna wątpliwość powodująca ciągłe kontrolowanie samego siebie, np. wracanie do domu celem upewnienia się czy drzwi zostały zamknięte, czy żelazko wyłączone itp.
- Okazywanie sztywności i uporu
- Nieumiejętność rozstania się ze starymi przedmiotami, choćby były zupełnie zużyte i bezużyteczne.

g. osobowość lękowa, której właściwe są następujące zachowania:

- Nieustanna samokontrola własnego zachowania
- Poczucie niepokoju, napięcia, lęku, niepewności, nieśmiałości oraz niskiej wartości;
- Dążenie do zapewnienia sobie akceptacji i uznania i jednoczesne trudności a tolerowaniu krytyki oraz odrzucenia;
- Wstrzymywanie się od związków intymnych z obawy przed zawstydzeniem lub odrzuceniem;
- Poczucie własnej niekompetencji i niższości względem innych;

h. osobowość zależna – przejawia się ona:

- Trudnościami w samodzielnym podejmowaniu codziennych decyzji;
- Skłonnością do zrzucania z siebie odpowiedzialności za większość sfer życia;
- Pokornym i biernym podporządkowywaniem się działaniom otoczenia;
- Lękiem przed porzuceniem przez osoby bliskie;
- Brakiem asertywności i uległością wobec wymagań i życzeń innych osób, zwłaszcza autorytatywnych;
- Nieustannym oczekiwaniem wsparcia psychicznego od innych;
- Ciągłe poszukiwanie nowych związków, co ma stanowić zabezpieczenie w razie utraty opieki ze strony innych osób.

■ Opracowała: NATALIA SMOLIŃSKA

Opisaniem tego pojęcia zajmowali się filozofowie od starożytności.

Arystoteles definiuje ją prosto, jako zgodność opinii z stanem rzeczywistości. Przez tysiąclecia pokolenia myślicieli, filozofów opisywali prawdę według własnych wyobrażeń komplikując prostą klasyczną definicję do rozmiarów rozpraw naukowych. Kolejne nurty filozoficzne gmatwały, zamazywały sens często wykorzystując ją dla szatańskich ideologii.

Kontrapunkt prawdy – kłamstwo, fałsz, oszustwo, przewrotność, korupcja, nepotyzm, donosicielstwo, zdrada – ileż zła, krzywd, nieszczęść i to tylko z braku prawdy.

Niedawno obchodziliśmy święto żołnierzy niezłomnych. Dziesiątki tysięcy bohaterów obrońców ojczyzny. Zginęli w walce, zdradzeni, opuszczeni, podstępnie zwabieni w pułapki. Aresztowani, bestialsko katowani – niezłomni.

Wielu proponowano – podpisz! Zdradź! Będziesz żył, żył z rodziną, spokojnie może nawet dostatnio. Cóż ci szkodzi? Nowa władza – nowe możliwości. Co kierowało tymi ludźmi, że nie ulegli? Poświęcili siebie, los swych bliskich. Wiedzieli, że władza będzie starała się wymazać ich z ludzkiej pamięci, lub co gorsza zozydzić, znieścawić, skazać na ludzką pogardę. Nie ulegli. Czy chodziło tylko o obronę ojczyzny? Ona już dawno została zagarnięta, jak jej bronić zza krat pawilonu mokotowskiego czy praskiego więzienia?

Podobnie polscy oficerowie internowani przez Sowietów. Wszyscy mieli propozycje zdrady. Podpisz – będziesz żył. Nie byli naiwni. 20 lat po cudzie nad Wisłą. To nie miejsce na konwencje. Nie ulegli. Dlaczego? Systemy, rządy zmieniają się. Przyłącz się do nas, podpisz – będziesz żył. Wśród tysięcy oficerów żaden nie zdradził Ojczyzny. Czy to wartość, której warto poświęcić życie? Czy może nie chcieli zdradzić siebie, własnego sumienia a źródła wolności dopatrywali się w prawdzie?

Inni podpisywali, i ich dzieci podpisywały, ich wnuki nadal podpisują. Bo dziadunio tak robił a i tatko zabierał do Bułgarii w czasach

Co to jest prawda?

Czyli ratujcie się z tego przewrotnego pokolenia!

(Dz 2,40)

gdzie na pogrzeb w sąsiednim powiecie trzeba było jechać z przepustką. Nadal podpisują. By żyło się lepiej. Przekleństwo do trzeciego pokolenia. Nie chcą stanąć w prawdzie, przerwać łańcucha zła.

Święta Wielkiej Nocy. Jak co roku kościoły pękają w szwach. Dla jednych tradycja, folklor.

Dla innych Misterium Męki Pańskiej. Jezus przed Piłatem: „Ja się na to narodziłem i na to przyszedłem na świat, aby dać świadectwo prawdzie. Każdy, kto jest z prawdy, słucha mojego głosu.” (J 18,37). Czym jest prawda, że stanowi treść ostatniej rozmowy Chrystusa przed ukrzyżowaniem?

W czasie ziemskiej wędrówki Chrystus nauczał;

„Jeżeli będziesz trwać w nauce mojej, będziecie prawdziwie moimi uczniami i poznacie prawdę, a prawda was wyzwoli”. (J 8,31-33) A zatem nie możemy mienić się uczniami Chrystusa nie stawiając prawdy jako fundamentu naszej wiary i wolności. Gdybyśmy mieli jeszcze wątpliwości zawsze możemy pytać. Odezwał się do Niego Tomasz: „Panie, nie wiemy, dokąd idziesz. Jak więc możemy znać drogę?” Odpowiedział mu Jezus: „Ja jestem drogą i prawdą, i życiem. Nikt nie przychodzi do Ojca inaczej jak tylko przeze Mnie.” (J14,5-6)

Przekładając naukę Chrystusa święty Jan Paweł II nauczał;

„Cały naród polski musi żyć we wzajemnym zaufaniu, a to zaufanie opiera się na prawdzie. Jest to sprawa zupełnie podstawowa. Nie zawaham się powiedzieć, że od tego właśnie – od tego przede wszystkim: od zaufania zbudowanego na prawdzie – zależy przyszłość Ojczyzny. Wszystkie wymiary społecznego bytu, i wymiar polityczny, i wymiar ekonomiczny, i oczywiście – wymiar kulturalny i każdy inny, opiera się ostatecznie na tym podstawowym wymiarze etycznym: prawda – zaufanie – wspólnota. Tak jest w rodzinie. Tak jest też na inną skalę w narodzie i państwie. Tak jest wreszcie w całej rodzinie ludzkości” (Wrocław 21.06.1983 r.). Czy możemy zatem lekceważyć prawdę dokonując codziennych wyborów?

Jakie otoczenie kształtujemy? Czy chcemy Polski opartej na prawdzie, zaufaniu, lojal-

ności, rzetelności, sumiennosci, czy może na kłamstwie, zdradzie, przekupstwie, nielojalności podstępnie, fałszu?

Szatan stale namawia Podpisz będzie Ci się lepiej żyło. Nie odrzucaj fałszu, kłamstwa, obłudny wylewających się z zaprzyjaźnionych mediów, nie odrzucaj szkalujących Kościół, bluźniących przeciw Bogu celebrytów. Idź na sumę, ale po drodze kup gazetę. Powiedzą Ci, czego ksiądz nie powinien mówić a co złego w tym, co powiedział. Oddaj władzę nad własną rodziną, ojczyznę ludziom, którzy mniej lub bardziej jawnie występują przeciw prawdzie. Łatwo tłumaczymy siebie – to oni robią tą złą politykę, ja tylko krzyżuję w kratce. Czy to jednak nie współudział? Niewiedza nie usprawiedliwia.

Każdy przysiółek ma ulicę św. Jana Pawła II, ale jego nauk zapomnieliśmy zanim poznaliśmy. Encyklika Veritatis Splendor – Blask Prawdy

„Istnieje zatem pilna potrzeba, by chrześcijanie ponownie odkryli nowość swej wiary oraz jej **moc osądzania kultury dominującej w ich środowisku**: „Niegdyś bowiem byliście ciemnością – napomina nas apostoł Paweł – lecz teraz jesteście światłością w Panu: postępujcie jak dzieci światłości! Owocem, bowiem światłości jest wszelka prawda i sprawiedliwość, i prawda. Badajcie, co jest miłe Panu. I nie miejcie udziału w **bezowocnych czynach ciemności**, a raczej piętnując, nawracajcie (...). Baczcie więc pilnie, jak postępujecie: nie jako niemądrzy, ale jako mądrzy. Wyzyskujcie chwilę sposobną, bo dni są złe” (Ef 5, 8-11. 15-16; por. 1 Tes 5, 4-8).

Dzięki opatrności nie musimy jeszcze dokonywać dramatycznych wyborów, poświęcać własnego życia i losu rodzin. Wystarczy praca intelektualna, rozeznanie prawdy.

Z cierpiącym Chrystusem spotkało się dwóch bezbożnych Rzymian. Setnikowi Krew Zbawiciela w cudowny sposób otwarta oczy na Prawdę.

Piłat również był Jej bliski, zadał nawet pytanie. Zaślepił go egoizm, pycha władzy, stanowiska, układów, dobrobytu. Podpisał wyrok.

My nie podpisujemy, bądźmy wierni Bogu i błogosławieni do setnego pokolenia.

■ DARIUSZ ŁAŃCZYK

z księdzem Janem

1 czerwca minie setna rocznica urodzin księdza Jana Twardowskiego
– jednego z najwybitniejszych twórców polskiej liryki religijnej.

Warto z tego powodu sięgnąć po książkę *Ludzie, których spotkałem* (2001). Publikacja ta to zapis rozmów, jakie na przełomie wieków przeprowadził z autorem *Zeszytu w kratkę* białostocki krytyk literacki, bliski przyjaciel poety, Waldemar Smaszcz.

Prowadzący wywiad częściowo podąża tropem księdza Wojdeckiego, autora głośnej książki *Rozmowy pod modrzewiem*. Podobieństwo dotyczy głównie tematyki. Obu rozmówców interesują ludzie, którzy pojawili się na ścieżkach życiowych Jana Twardowskiego. Pytania zadawane przez Smaszcza są jednak bardziej rozbudowane, dogłębne, erudycyjne. Nic w tym dziwnego, jest on świetnym znawcą oraz edytorem polskiej poezji religijnej. Uchodzi również za wyśmienitego gawędziarza i krasomówcę. Rozmowa jest dlań gatunkiem literackim, a nie dziennikarską rutyną.

Wiele miejsca poświęcono w tej książce fenomenowi spotkania. Pojawienie się drugiego człowieka było zawsze dla Jana Twardowskiego wydarzeniem szczególnej wagi, nigdy zaś dziełem przypadku. Każda napotkana przezeń osoba przychodziła od Boga. W większości byli to ludzie dobrzy, uczciwi. Wciąż utwierdzali oni poetę w przekonaniu o przewadze dobra nad złem. Tę paradoksalną tezę głosił kapłan wielokrotnie, m.in. w rozmowie z Remigiuszem Grzelą: „Dzisiaj uważam, że jest więcej dobra, niż zła. Tylko, że zło jest bardziej nagłośnie, narzucane, hałaśliwe. Jako ksiądz wiem ile jest ukrytego dobra – ile jest matek poświęcających się dla dzieci. (...) Kiedy byłem ciężko chory zacząłem sobie przypominać ludzi dobrych, jakich spotkałem w życiu. Było ich tak wielu, że nie mogłem ich policzyć.” Przeświadczenie to, choć nie dosłownie, powraca w rozmowach z Waldemarem Smaszczem.

Wśród ludzi, których spotkał w swym życiu Jan Twardowski rozróżnił wiele typów osobowości. Byli wśród nich autentyczni szaleńcy boży i prorocy (ksiądz Franciszek Zieja), „świeccy święci” (Janusz Korczak), artyści na uniwersyteckich katedrach (profesor Wacław Borowy), wirtuosi słowa (Władysław Jan Grabski) bolejące matki Polki (Barbara Sadowska). Tę ostatnią nazwał poeta „panią Rollison naszych czasów”.

Niezwykle ciepło wspomina Twardowski czasy szkolne, w szczególności zaś swoje gimnazjum (stofeczne Gimnazjum im. Tadeusza Czackiego) i nauczycieli. Warszawa z młodszych lat poety nabiera magicznego wymiaru.

Poetycko brzmią rozważania na temat śniegu. Twardowskiego fascynuje on różnorodnością płatków, struk-

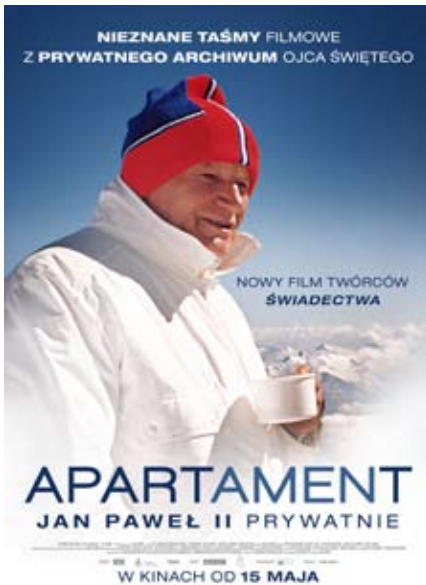
turą kryształów. Ma on także moc nadprzyrodzoną, siłę oczyszczającą. Biały kolor kryje w sobie coś anielskiego, coś boskiego. Dotyczy to zwłaszcza śniegu, który towarzyszy świętom Bożego Narodzenia: „Wszystko przykrywa, wybiela zło. Dla mnie śnieg ma metafizyczny charakter. Przychodzi jakby z innego świata. Deszcz jest z naszego świata. Śnieg jest zupełnie inny, ma w sobie jakąś duchowość, jest jak łaska.” W uwagach o śniegu powraca charakterystyczna dla poety fascynacja dziecięctwem. Dziecko, dzięki swej naiwności i prostocie, widzi znacznie więcej niż dorosły. Tylko ono potrafi wy czuć pozaziemski charakter śniegu: „Charakterystyczne, że właśnie dzieci najbardziej reagują na śnieg. Cieszą się, gdy spadnie i potrafią całymi dniami bawić się na śniegu, nie czując zimna, zmęczenia, a nawet głodu. Jakby przebywały w innym świecie.”

W wypowiedziach Jana Twardowskiego powraca typowa dla jego twórczości gloryfikacja wiejskości, prostoty, bezpośredniego obcowania z naturą. Towarzyszy jej wyraźna niechęć do miasta (z wyjątkiem międzywojennej Warszawy). Egzystencja w obszarze zurbanizowanym jest dla poety najcięższą formą pokuty, kłutwą. Argumenty świadczące o tym znajduje on w Biblii: „Człowiek od początku żył na wsi, a pierwsze miasto zbudował Kain, przeklęty przez Boga i skazany na los tułacza i zbiega. Świat zaczął się od ogrodu, w grocie betlejemskiej zaś przy narodzeniu Chrystusa były zwierzęta, osioł i wół. Na wsi – jak napisałem w wierszu pod takim tytułem – „Pan Bóg jest jak Pan Bóg pewny i prawdziwy tylko dla filozofów garbaty i krzywy”.

Powstało wiele wywiadów z księdzem Janem Twardowskim (m.in. Waldemara Wojdeckiego, Remigiusza Grzeli, Heleny Zaworskiej, Mariana Schmidta). Rozmowy Waldemara Smaszcza z pewnością nie stanowią ich duplikatu. Trudno jest stwierdzić czy są lepsze. Zdecydują o tym czytelnicy. Z pewnością jednak uderzają swoją innością. Smaszcz umie zadawać pytania i prowadzić dyskusję. Dobrze stało się zatem, że książka *Ludzie, których spotkałem* powstała i trafiła do odbiorców. Publikacji tej jednak należy dziś szukać wyłącznie w antykwariatach lub bibliotekach (znajduje się ona m.in. w zbiorach Miejskiej Biblioteki Publicznej w Józefowie). Nie znajdziemy jej, niestety, w księgarniach. Może doczekamy się w najbliższym czasie kolejnej edycji tej arcyciekawej rozmowy? A jest ona bardzo potrzebna!

■ ADAM TYSZKA

Apartament.

Nieznane fakty z życia Jana Pawła II

W połowie maja miała miejsce premiera nowego filmu, który stanowi dokumentację nieznanych faktów z prywatnego życia Jana Pawła II. Przy okazji 95-rocznicy urodzin tego wielkiego Polaka, warto jeszcze raz go sobie przypomnieć i odkryć go na nowo.

Film został zrealizowany przez twórców filmu „Świadectwo”, który pokazywał pontyfikat Papieża z perspektywy towarzyszącego mu przez blisko 40 lat kardynała Stanisława Dziwisza. Zdecydowanie inny charakter ma „Apartament”. Film w całości składa się z nigdy wcześniej niepublikowanych materiałów. Z kilkunastu kilogramów fotografii, które do tej pory pozostawała w zamkniętych kopertach i ponad 20 godzin dokumentów nakręconego w latach 1994–2004 powstał materiał, który pokazuje Ojca Świętego pośród najbliższych mu ludzi, na górskich szlakach czy miejscach wypoczynku poza murami Watykanu.

Kardynał Dziwisz przed premierą filmu przypomniał, że podczas przedstawionych w filmie wycieczek papież często był zapraszany do zwykłych domów i schronisk. „Z tych zwyczajnych spotkań cieszył się on i ludzie się cieszyli”. Dodał, że Jan Paweł II w pełni korzystał z tych okresów wakacyjnych – dużo wtedy czytał i niejednokrotnie po takim wypoczynku powstawała encyklika czy organizowano ważne wydarzenia.

W filmie przedstawione zostały sceny prezentujące życie papieża w chwilach dla niego najbardziej intymnych, bo podczas górskich wspinaczek po Alpach i Dolomitach. Jeden z realizatorów filmu, Marek Zając, mówi, że jego ulubioną sceną jest ta kiedy papież idzie górskim szlakiem. Mocnym krokiem, opiera się na grubym kijku. Mija przypadkowo spotkanych turystów. Ci są w szoku, bo nagle spotkali Jana

Pawła II! A on jak gdyby nigdy nic zdejmuje nakrycie głowy, pozdrawia nadchodzących z przeciwka wędrowców, kłania się i podąża znowu przed siebie. Tak jakby nie był głową kościoła, a zwykłym turystą. To pokazuje tego wielkiego człowieka w normalności, w codzienności. Widzimy jego jednocześnie świętość, ale także pokorę i serdeczność.

Autorem wszystkich nagrań był kamerdyner Papieża Angelo Gugel. Pierwotnie pomysł ten spotykał się z oporem papieża Wojtyły, jednak z czasem pozwalał na coraz większą ingerencję. Dzięki temu, po tych kilkunastu latach te materiały zyskały na wartości, a my możemy przypomnieć sobie tego wielkiego Polaka z jeszcze jednej, nieznannej dotychczas strony. Metropolita Krakowa powiedział, że „Ten czas nie był dla Ojca Świętego zabawą. To był czas odpoczynku i spotkania ze Stwórcą. Papież był bardzo wrażliwy na piękno gór i przyrody.

Sam film stanowi połączeniu archiwalnych obrazów oraz rozmów z towarzyszami papieskich wędrówek. Wśród nich znajdują się wypowiedzi papieskiego sekretarza kardynała Stanisława Dziwisza, osobistego fotografa papieża – Arturo Mai oraz ochraniacza Egildo Biocca. Narratorem w filmie jest Piotr Kraśko, dziennikarza telewizji publicznej, zaś muzykę skomponował Radzimir Dębski. Wśród producentów filmu są TVP oraz Centrum Jana Pawła II.

■ TOMASZ WIŚNIEWSKI

Część 4, czyli... jak wpływa tłusty posiłek na zażywane leki?

Jak zażywać leki?

Kontynuując temat wpływu pokarmów na zażywanie leków dziś o wpływie tłustych posiłków na wchłanianie leków i trochę o ... szczerości w gabinecie lekarskim.

Są grupy leków stosowanych przewlekłe w chorobach serca, nadciśnieniu, chorobach przewlekłych oskrzeli, astmie, które stosowane podczas jedzenia **tłustych posiłków**, a również na 1 godzinę przed tym posiłkiem lub do 2 godzin po tym posiłku – będą się dużo szybciej wchłaniały. Za tym idzie osiągnięcie we krwi dużo wyższego stężenia tych leków, a w związku z tym działanie tych leków będzie nasilone, oraz również nasilone mogą być działania uboczne tych leków. Czy jest to efekt korzystny czy nie? To zależy od tego co chcemy osiągnąć. Najczęściej chcemy, aby leki w chorobach przewlekłych działały długo i równomiernie, a nie chcemy efektu krótkotrwałego i ze szczytowym działaniem, oraz z działaniami ubocznymi.

Do tłustych posiłków zaliczamy np: smażone jajka/jajecznice, dużą ilość masła, boczek, smalec, pełnotłuste mleko, wysokoprocenową śmietanę, frytki, itp.

Kilka grup leków będzie się wchłaniało różnie w zależności od obecności tłustych posiłków. Należą tu między innymi:

1. tzw. **β-blokery**, które pacjenci zażywają z powodu nadciśnienia tętniczego lub zaburzeń rytmu serca (w języku pacjentów: „na szybkie lub nierówne bicie serca”), a wśród nich popularny metoprolol lub dawniej stosowany propranolol;

2. preparaty **teofiliny** (euphyllin, theophyllin) stosowane np. w astmie oskrzelowej.

I tak jeśli pacjent na śniadanie zje smażoną jajecznicę ze skwarkami z boczku i po śniadaniu przyjmie **metoprolol**, to lek ten bardzo szybko się wchłonie i osiągnie wysoki poziom we krwi. Pacjent będzie w związku z tym odczuwał silny spadek ciśnienia (efekt silniejszy niż gdyby na śniadanie zjadł „chudy” pokarm), silniejsze zwolnienie pracy serca (czyli zwolnienie częstości bicia serca/minutę), a nawet może odczuć bradykardię (czyli bardzo wolne bicie serca), bóle głowy, nawet może dojść do silnego zasłabnięcia. Innymi słowy efekt leku będzie silniejszy, ale również mogą wystąpić jego działania niepożądane.

Zdarza się często, że pacjent, który ma dobrze uregulowane lekami nadciśnienie tętnicze, raz na jakiś czas czuje,

że bardzo mu to ciśnienie spada po zażyciu leku. Najczęściej nie wiąże tego z rodzajem posiłku. Często sam wtedy zmniejsza sobie dawkowanie leku i zamiast całej tabletki przyjmuje pół tabletki. Po 1–2 dniach z kolei ma skok ciśnienia w górę, bo przyjmował pół tabletki, a posiłek je już beztłuszczowy. I wtedy już najczęściej przychodzi do lekarza skarżąc się, że lek nie działa, że coś trzeba zmienić w leczeniu. Jeżeli jest czas na dłuższą rozmowę w gabinecie i jest szczerść ze strony pacjenta, to lekarz dowie się co naprawdę się stało. Czyli: pacjent nie ukrywa, że je tłusto i sam zmniejszył sobie dawkę leku! I diagnoza jest gotowa. Nie trzeba zmieniać leku, tylko zmienić porę przyjmowania leku w stosunku do posiłku tłustego (minimum 2 godziny po posiłku). Często jednak pacjent nie mówi szczerze jak przyjmuje lek (czyli, że sam go zmniejszył lub odstawił), a już powiedzieć lekarzowi, że je tłusto (czyli w języku medycznym „niezdrowo”) – to już prawie niewykonalne. Nie wiem skąd ta skłonność do przemilczenia prawdy lub zatajania faktów przez pacjenta u lekarza na temat przyjmowania leków i jaki jest tego cel. Na pewno nie jest nim zdrowie fizyczne pacjenta, bo ostatecznie odbija się to niekorzystnie na nim. Z drugiej strony mogą zapewnić, że sytuacje w gabinecie gdy pacjent zataja prawdę lub wprost kłamie – są natychmiast wyczuwalne przez lekarza. Stąd apeluję do pacjentów o refleksję nad swoją szczerością w gabinecie lekarskim. Tylko mówienie prawdy będzie sprzyjało dobrej relacji lekarz-pacjent i tylko wówczas można liczyć na dobre efekty terapeutyczne dla pacjenta.

Drugi przykład dotyczy pacjenta astmatycznego, który zażyje **teofilinę** po posiłku tłustym. Oprócz działania leku na oskrzela mogą pojawić się wtedy również działania uboczne leku, takie jak: szybkie bicie serca, zaburzenia rytmu serca („arytmia”), zaburzenia snu, niepokój, pobudzenie, spadek ciśnienia, ból głowy, skurcze mięśniowe. I znów pacjent najczęściej myśli, że lek mu nie służy i że powinien go odstawić. Tymczasem zachowanie prawidłowego odstępu po tłustym posiłku (minimum 2 godziny) jest wystarczające, aby lek był dobrze tolerowany.

■ Lek. med. EWA ZAPALA

Kronika Parafii PW. MB CZĘSTOCHOWSKIEJ W JÓZEFOWIE

42.

1986

Zostało zdecydowane, że Msze św., które gromadzą największą liczbę wiernych – o godz. 10-tej, 11.30, 13-tej odprawiane będą w dolnym kościele.

22 marca rozpoczęły się prace murarskie przy rozbudowie świątyni.

27 ÷ 29 marzec – *Triduum Sacrum* – bezpośrednie przygotowanie parafian do świąt Wielkanocnych. Ze względu na renowację misji św. w parafii nie było rekolekcji, jednak duża liczba parafian przystąpiła do Komunii św. Dobrze przygotowana liturgia wielkotygodniowa wypełniła ludem Bożym dolny kościół.

Procesja rezurekcyjna została poprowadzona nową, dłuższą trasą wokół rozbudowywanego się kościoła.

Od Świąt Zmartwychwstania Pańskiego kapłani wraz z całą wspólnotą parafialną rozpoczęli przygotowanie do uroczystości wizyty kanonicznej J.E. Księdza Biskupa Kazimierza Romaniuka.

19 i 20 kwietnia w parafii gościł J.E. Ksiądz Biskup Kazimierz Romaniuk. Była to wizytacja kanoniczna. Dostojny Wizytator – uroczystie witany na granicy parafii i na trasie przejazdu – przybył do świątyni. Miejscowy proboszcz w sprawozdaniu przedstawił Biskupowi stan religijno-moralny parafii i osiągnięcia parafialne od roku 1982. Sprawy gospodarcze parafii koncentrowały się na budowie Domu Bożego.

Ksiądz Biskup grupie młodzieży Sakramentu Bierzmowania.

Drugi dzień wizytacji to spotkanie z wiernymi, wizytacja kaplicy w Rycicach, cmentarza grzebalnego, domów zakonnych i rozmowy z wikariuszami oraz pracownikami kościelnymi, zamknięcie ksiąg metrykalnych za rok ubiegły. Po ceremonii błogosławieństwa dzieci o godz. 16-tej w niedzielę Ksiądz Biskup żegnany przez dekanalne duchowieństwo i parafian zakończył wizytację kanoniczną.

W dniach od 27 kwietnia do 4 maja ojcowie jezuici przeprowadzili renowację misji św. Naukami objęte były wszystkie grupy parafian. Na zakończenie uroczystości ok. 3000 osób przystąpiło do Komunii św.

18 i 25 maja uroczystość I Komunii św.
29 czerwca poświęcenie i błogosławienie pojazdów.

27 sierpnia przy dużej obecności parafian i gości obchodziliśmy uroczystość Matki Bożej Częstochowskiej – Patronki parafii. Podniósł kazanie na sumie wygłosił Rektor kościoła Książy Pallotynów z Otwocka.

31 sierpnia na cmentarzu grzebalnym – w rocznicę wybuchu II wojny światowej została odprawiona Msza św.

W miesiącu wrześniu zakończone zostały prace murarskie w prezbiterium i obu kaplicach.

Od ostatniego piątku miesiąca września wspólnota parafialna rozpoczęła duchowe przygotowanie do II Kongresu Eucharystycznego. Oto program dnia przygotowania:

- 16.00 – wystawienie Najświętszego Sakramentu z udziałem dzieci;
- 17.00 – adoracja Żywego Różańca;
- 18.00 – Msza św. z nauką;
- 19.00 – adoracja dla rodziców i grup modlitewnych;
- 20.00 – adoracja z udziałem młodzieży;
- 21.00 – Apel Jasnogórski i błogosławieństwo Najświętszym Sakramentem.

Rozpoczęto produkcję żelbetonowych płyt na dach kościoła. Trzeba będzie wyprodukować ok. 500 sztuk takich płyt.

W pierwszych dniach października została wykonana stalowa konstrukcja pod zadanie nad wejściem do dolnego kościoła.

Rozpoczęto prace związane z zalewaniem wieńca od strony letniej kaplicy.

Parafia zakupiła – z przeznaczeniem na dach budującej się świątyni 30 m³ kantowizny.

1 listopada – Uroczystość Wszystkich Świętych i Msza św. z kazaniem na cmentarzu grzebalnym.

8 listopada – zakończono prace zalewania wieńca wokół kościoła; zalano też betonem łuk gotycki otwierający nowe prezbiterium.

22 listopada – rozpoczął się montaż stalowej konstrukcji dachu.

W pierwszych dniach grudnia pokryto dachem prezbiterium i kaplice.

25 grudnia – o północy Pasterka w dolnym kościele.

31 grudnia – o północy nabożeństwo z wystawieniem Najświętszego Sakramentu na powitanie Nowego Roku.

Rok 1986 zamknął się liczbą:

- chrztów – 189;
- zawartych małżeństw – 58;
- zgonów – 209.

1987

1 stycznia – uroczystość Świętej Bożej Rodzicielki.

Z powodu dużych mrozów wszystkie nabożeństwa odbyły się w dolnym kościele. Utrzymujące się duże mrozy zmusiły nas w dni powszednie do sprawowania liturgii mszalnej w dolnym kościele. Tylko śluby i pogrzeby odbywają się w starej części świątyni.

W niedzielę – 25 stycznia – Proboszcz przedstawił wiernym stan religijno-moralny wspólnoty parafialnej oraz zakres wykonanych prac przy budowie świątyni z podkreśleniem ofiarności mieszkańców parafii.

W ciągu roku 1986 w czynnie społecznym pracowało 335 osób. 402 rodziny złożyły większe ofiary imienne na rozbudowę kościoła. 38 osób uiszcza swe miesięczne zobowiązania. Położono około 175 000 cegieł. Wmontowane zostały wszystkie okna żelazne.

Rekolekcje wielkopostne w dniach od 13 do 16 marca przeprowadził Ks. Włodzimierz Skoniecki. Frekwencja wiernych, młodzieży i dzieci była dobra. W dniu zakończenia rekolekcji 1150 osób przystąpiło do Komunii św.

16 ÷ 18 – *Triduum Paschalne* – duża liczba przystępujących do Komunii świętej. W Wielki Czwartek ceremonia umycia nóg.

Boży Grób był ubrany w dolnym kościele.

Zaraz po Świątach Wielkanocnych rozpoczęły się prace przy budowie kościoła. Przy pomocy dźwigu ułożono na filarach stalowe podciąg. Zostały też oszlcone wszystkie otwory okienne.

24 i 31 maja – uroczystość I Komunii św.

W ostatnich dniach maja zakończono układanie stalowych krokwi.

W nocy z 13 na 14 czerwca na Plac Defilad wyruszyła piesza pielgrzymka parafian wraz z Księdzem Proboszczem.

Do godnego przyjęcia Ojca Świętego Jana Pawła II wspólnota parafialna przygotowywała się przez trzydniowe skupienie modlitewne.

SERCE JEZUSA PEŁNE DOBROCI I MIŁOŚCI

Na pytanie: Jakie może być serce człowieka?.. często słyszymy odpowiedź:

**dobrze – złe – szczerze – otwarte – kochające –
ofiarne – cierpliwe – zamknięte - wielkie – gorące**

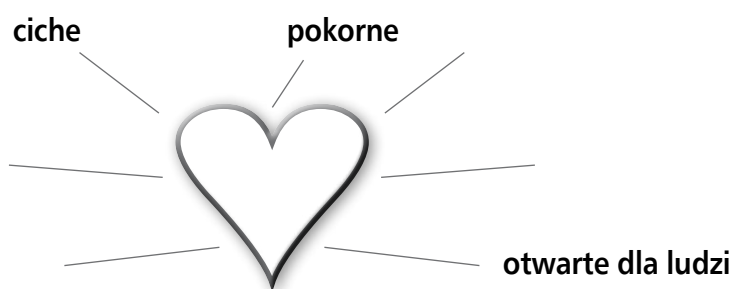
A jakie jest Serce Pana Jezusa?

Do czego zaprasza Jezus ludzi?

Jak wygląda Serce Pana Jezusa?

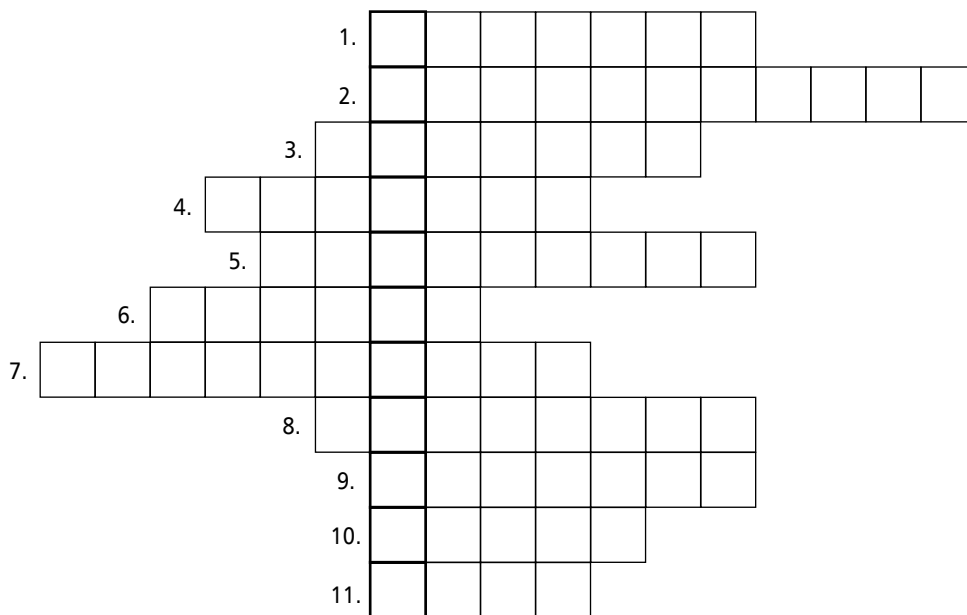
Człowiek może znaleźć u Jezusa ukojenie, czyli pokój, pocieszenie, przebaczenie grzechów, miłość.

- Dopisz cechy Serca Pana Jezusa korzystając z wezwań Litanii do Serca Pana Jezusa:

Rozwiąż krzyżówkę:

1. Spowiedź powinna być.
2. Inaczej Msza Święta.
3. Za co mamy żałować.
4. Dom Boży.
5. Dzień święty.
6. Matka Jezusa.
7. Chrzest, bierzmowanie, Eucharystia, pokuta.
8. Stworzony przez Boga w 6 dniu.
9. Może być dobry lub zły.
10. Zapisane w Piśmie Świętym.
11. Słowo, które kończy modlitwę.

STOPKA REDAKCYJNA

WYDAWCA:

Parafia p.w. Matki Bożej
Częstochowskiej w Józefowie
Nakład 1500 egz.

ASYSTENT KOŚCIELNY:

Ks. Kazimierz Gniedziejko

REDAKCJA:

Katarzyna Ruman,
Szymon Ruman (redaktor naczelny)

WSPÓŁPRACUJĄ:

Magdalena Bogusz
ss. Dominikanki Misjonarki
Adam Tyszką

Anna Krzyżowska

Zbigniew Korba

Weronika Ornat

Natalia Smolińska

Tomasz Wiśniewski

Lek. med. Ewa Zapała

Magdalena Mielcarek

Dorota Bieńkowska

SKŁAD I ŁAMANIE:

Studio Poligraficzne DIAMOND

FOTO NA OKŁADCE:

Fot. Grzegorz Jakubowski

KONTAKT DO REDAKCJI:

jozefow.miesiecznik@gmail.com

FOT. GRZEGORZ JAKUBOWSKI

FOT. GRZEGORZ JAKUBOWSKI

Majówka

FOT. GRZEGORZ JAKUBOWSKI

FOT. GRZEGORZ JAKUBOWSKI

z książką

FOT. GRZEGORZ JAKUBOWSKI

FOT. GRZEGORZ JAKUBOWSKI

FOT. GRZEGORZ JAKUBOWSKI

FOT. GRZEGORZ JAKUBOWSKI

FOT. GRZEGORZ JAKUBOWSKI

Piknik patriotyczny

FOT. GRZEGORZ JAKUBOWSKI

FOT. GRZEGORZ JAKUBOWSKI

FOT. GRZEGORZ JAKUBOWSKI

FOT. GRZEGORZ JAKUBOWSKI

FOT. GRZEGORZ JAKUBOWSKI

FOT. GRZEGORZ JAKUBOWSKI

FOT. GRZEGORZ JAKUBOWSKI